

Становете, на които тъкат циганките, са същите, на които тъкат и българките и туркините; често пъти циганките заемат становете за ползване от своите съседки (Маринов 1962: 239).

Друго циганско занятие, при което както при изработването, така и при пласирането на стоката, вземат участие всички членове на семейството: мъже, жени, деца и старци е *кошничарството*. Неговите

корени могат да се открият още в годините на Османската империя. Продължава да се развива и през следващите десетилетия. В началото на XX век „Казанлък е дал убежище и на друга уседнала мюсюлманска група - кошничарите” (Petulengro 1915-1916: 104). Срещаме ги и в сведенията на

Кошничари

Старозагорската областна полицейска инспекция през 1942 г. “Турските” цигани кошничари от с. Горно Черковище и с. Твърдица, Казанлъшко лятно време обикалят селищата, за да продават стоката си (ДА-Ст. Загора 88-к, 1, 201: 25,28,49).

В края на XX век старозагорските кошничари (от групата „дасикане” рома – лахо) са запазили съзнание за своята традиционна занаятчийска